

ГОЛУБЕНКО Микола Степанович (28. 05. 1936, х. Філія Межів. р-ну, нині однойм. село Синельників. р-ну Дніпроп. обл. — 2020, Дніпро) — фахівець у галузі

двигунобудування. Кандидат технічних наук (1971). Державна премія СРСР у галузі н. і т. (1991). Закін. Дніпроп. університет (1959). Працював у КБ Маш.-буд. заводу у м. Воткінськ (РФ, 1959–62); СКТБ Хім. заводу в м. Павлоград (Дніпроп. обл., 1962–64); від 1964 — у КБ «Південне» (Дніпропетровськ): 1993–2002 — гол. конструктор і нач. спеціалізов. КБ з розробки ракет. двигунів на твердому паливі, від 2002 — заступник гол. конструктора КБ ракет. двигунів і гол. конструктор з вітроенергет. установок. Брав участь у проектуванні, конструктор. розробці та випробуванні усіх створ. у КБ «Південне» ракет. двигунів на твердому паливі для комплексів стратег. призначення назем. і мор. базування. З ініціативи й під керівництвом Г. від 1989 проводилися роботи зі створення вітроелектр. установок різної потужності.

Основні праці

Органы управления вектором тяги РДТТ. Москва, 1974.

В. М. Паппо-Користін

Бібліографічний опис:

Голубенко Микола Степанович / В. М. Паппо-Користін // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-26638>. — Останнє поновлення : 2024.

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).